

WSPÓLNOTA WIARY

Pismo religijno-społeczne
Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu

*A oto Ja jestem z wami
przez wszystkie dni,
aż do skonczenia świata*

Mat 28, 20

HAMBURG

„Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego”

Łk 24, 46-48

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Za nami czas Wielkiego Postu, czas rozważania Męki Pana Jezusa na Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach, czas postanowień i wyrzeczeń. Przed nami wspianiałe dni Zmartwychwstania Pana Jezusa, czas jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią.

Prawda o zmartwychwstaniu Pana jest podstawową prawdą wiary chrześcijańskiej. Na niej, jak gmach na fundamentach, opiera się całe chrześcijaństwo. Jeżeli zmartwychwstał, prawdziwa jest nasza wiara. Jeżeli nie zmartwychwstał – powtórzmy za apostołem Pawłem: „Próżne jest przepowiadanie nasze, próżna jest też i wiara nasza”. Jeżeli nie zmartwychwstał wszystko co głosił jest kłamstwem i oszustwem. Fakt zmartwychwstania Chrystusa ma zasadnicze znaczenie dla wiary, konieczne jest więc, abyśmy dobrze sobie zdawali sprawę z argumentów, dla których wierzymy, że Pan prawdziwie zmartwychwstał. Rozważmy przeto dowody, przemawiające za zmartwychwstaniem, aby umocnić wiarę naszą w tę podstawową w chrześcijaństwie prawdę. Zmartwychwstanie Chrystusa Pana potwierdzają liczni świadkowie. Poświadczają je ci, którzy najpierw oglądali Ciało Jego martwe, a potem widzieli Go żywego, nie we śnie, nie w wyobraźni, ale na własne oczy, na jawie, gdy ich władze umysłowe były najzupełniej przytomne.

Zbawiciel po zmartwychwstaniu ukazywał się wielu swoim uczniom. Przebywał z nimi, rozmawiał z nimi, dawał im różne polecenia, dotykali Jego ciała i ran zabliznionych, spożywali z Nim pokarmy. Takim świadkom trzeba wierzyć. Moc świadectwa Apostołów stwierdza oddanie życia za wiarę w zmartwychwstanie.

Takie niech też będą moje wobec Was życzenia. Chrystus Zmartwychwstały niech umocni naszą wiarę, aby ostała się wobec tyłu zakusów złego ducha w dzisiejszym świecie. Wszystkim parafianom wesołego Alleluja!

Ks. kan. dr Jacek Bystron

MISTERIUM BOGA – MISTERIUM CZŁOWIEKA

Wielki tydzień – tak zwykliśmy nazywać to, co dzieje się – a może należałoby powiedzieć działa się – od Niedzieli Palmowej aż do zmartwychwstania Chrystusa. Wielki, gdyż naznaczony takimi wydarzeniami, które ostatecznie określiły sens naszego życia. W ich centrum stanął sam Bóg, pokonując ostatnią – najtrudniejszą, oznaczoną stygmatem cierpienia i duchowej walki – drogę swego ziemskiego życia, kończąc swą ciągle żywą opowieść o swojej do nas miłości.

Niedziela palmowa. Wspominamy wjazd, może zbyt uroczysty i pełen nierozsądnie ulokowanych nadziei, Chrystusa do Jerozolimy. Miasto nabrało nowego blasku. Na każdej uliczce i w każdym zaułku dało się wyczuć atmosferę radości i szczęścia. Przecież mówiono, że jest wielki, to on miał przywrócić nam utraconą wolność. Tymczasem, nic nie potoczyło się tak, jak miało. Nie tak miało wyglądać moje życie. Dziś już wiemy, że było inaczej, że tak musiało być. Przynosimy do Kościoła kolorowe palmy, pierwsze oznaki budzącego się wiosną życia. Tak to już jest, trzeba obumrzeć, aby odrodzić się na nowo.

Wielki czwartek – wyjątkowy, nie taki, jak inne w ciągu roku. Skromny, nieduży Wieczernik, zwykła sala na pię-

trze – powiedzą niewierni, a w dole zabiegani, pogrążeni w codzienności ludzie, zupełnie nie czujący powagi chwili. On i Jego uczniowie, po ludzku nie jacyś specjalni, ale wybrani. I to coś, co wisiało w powietrzu. Ktoś tego wieczoru wyłamał się ze wspólnoty, zdradził. Jezus bierze chleb w swe dłonie, bierze i kielich z winem i wypowiada po raz pierwszy Słowa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje”. „Bierzcie i pijcie, to jest Krew Moja”. „To czyńcie na Moją pamiątkę”. Miłość nie umiera. Otulona Wielką Tajemnicą wiary, zostaje przy nas i dla nas. W końcu nadchodzi czas. Należy już wyjść. Tam w ogrodzie Getsemani czeka już ten, z którym należy stoczyć ostateczną walkę. Czekają też i żołnierze – może nawet nie wiedząc, Kogo przyjdzie im poprowadzić, dziś do Heroda a jutro na krzyż.

Wielki piątek. Zdziwiająca, ale człowiek oszczędził Boga. Nie dość tego, nawet skazał Go na śmierć. Jezus wziął na swe ramiona ciężar miłości. Droga wspięła się pod górę, coraz bliżej nieba. Od samego początku nie było i nie jest łatwo. Czasem jest tak ciężko, że szukamy w otaczającym nas tłumie, niby to bliskich ludzi, św. Weroniki, Józefa z Arymatei czy kogokolwiek, byle by pomógł nam nieść ciężar codzienności. Jeszcze tylko kilka kroków... Kilka ciosów zadanych przez życie i wszystko będzie na swoim miejscu: krzyż a obok niego Matka. „Ojczy w Twoje

ręce powierzam ducha mego” – to chyba najpiękniejsza modlitwa jaką kiedykolwiek usłyszał człowiek. Odszedłeś – czekamy z nadzieją i radością aż powrócisz.

Wielka sobota. Cisza, Słowo zamilkło, brak słów.

Wielka Noc – noc już nie tak straszna, bo w niej zajaśniało światło. Pełni zdziwienia pobiegli do grobu. Chodźmy i my. Jak to pusty, przecież jeszcze wczoraj

tu był. Pokaleczony, zakrwawiony, owinięty w płótno. Czyżby to prawda? I oto dziś, pełne niepokoju i radości, wiary i zwątpienia. Oto wstaje nowy dzień, to, co było minęło. Wierzysz w to – pyta jakiś cichy głos, słyszalny tylko dla mnie i w moim sercu. Alleluja, Chrystus zmartwychwstał... Sta- je przed grobem, wpatruję się w niebo ... On naprawdę zmartwychwstał.

Ks. Arkadiusz Liberski

MATKA FRANCISZKA RAKOWSKA (1860-1915), INICJATORKA ZGROMADZENIA SIÓSTR WSPÓLNEJ PRACY OD NIEPOKALANEJ MARYI

W ogłoszony przez papieża Franciszka „Rok Życia Konsekwowanego” wplata się 100. rocznica śmierci Matki Franciszki Rakowskiej - założycielki Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi. Dla Zgromadzenia jest to rok dziękczynienia za dar świętobliwego życia tej, którą posłużyła się Boża Opatrzność do powołania rodziny zakonnej.

Franciszka Rakowska urodziła się w 1860 r. w Warszawie, w rodzinie mieszczańskiej. Już w trzecim roku życia była całkowicie osierocona. Bóg kierował jej życiem, prowadził przez ludzi, aby zrealizowały się Jego zamiary.

Osieroconą Franciszką zaopiekowała się jej ciocia, która mając czworo swoich dzieci przyjęła ją jak własną córkę. Z biegiem lat Franciszka uczyła się i zapoznawała z zawodem krawieckim w zakładzie, który prowadziła ciocia. W siedemnastym roku życia Franciszka przejęła obowiązki w zakładzie i odpowiedzialna za wszystko pracowała jako wzorowa kierowniczka i wychowawczyni. W zakładzie krawieckim pracowały panie i kilkadziesiąt uczennic. Ożywiały je duch wiary, modlitwy i wzajemnej życzliwości. W sercu Franciszki od najmłodszych lat była tęsknota za Bogiem, pragnienie poświęcenia się Jemu w życiu zakonnym. Liczyła cztertnasty rok życia, gdy podczas

modlitwy usłyszała wezwanie Chrystusa, aby oddała Mu swoje serce. Ponieważ pragnęła głębszego zjednoczenia się z Nim, złożyła śluby dozgonnej czystości i wieczystego oddania się Bogu.

Z grona pań, które pracowały w zakładzie krawieckim utworzyła się pierwsza wspólnota, która 10 kwietnia 1889 r. zobowiązała się do życia wspólnego, ubóstwa i posłuszeństwa tej, której będzie powierzony zarząd domem. Można powiedzieć, że z tą umową zaczęło pulsować serce nowej rodziny zakonnej. Jednak nie był to pomyślny czas na jej rozwój. Czas zaborów i szykany władz państwowych, które zabraniały tworzenia nowych zgromadzeń, a nawet przyjmowania kandydatów do istniejących już zakonów. W 1908 r. Franciszka podjęła się starań u władz państwowych o zatwierdzenie związku pod nazwą: Stowarzyszenie Kobiet Wspólnej Pracy rzymsko-katolickiego wyznania w mieście Włocławku. Chodziło jej o to, aby pod tą osłoną mogła wzrastać przyszła rodzina zakonna. Starania te za-

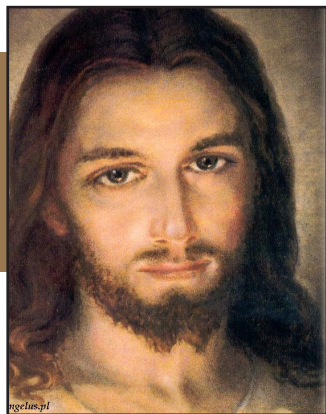
kończyły się pomyślnie.

O Matce Franciszce tak wspomina ks. biskup Wojciech Owczarek, jej kierownik duchowy: „Niezwyczajną była niewinność jej duszy. Przez całe swe życie ani jednego grzechu ciężkiego, nawet myślą nie popełniła”. Było to wynikiem wyjątkowej pracy nad sobą, umartwień i wyrzeczeń. Była mężną niewiastą o niezwykle słodkim charakteru i miłości bliźniego. Jej świętobliwe życie zakończyło się 6 sierpnia 1915 r. Po śmierci Matki Franciszki opiekę nad Stowarzyszeniem Wspólnej Pracy objął ks. bp Wojciech Owczarek, biskup pomocniczy diecezji włocławskiej. On w 1922 r. ułożył regułę zakonną dla Stowarzyszenia, która w tymże roku została zatwierdzona przez władzę kościelną i państwową. Od sierpnia 1983 r. Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi posiada prawa papieskie.

Przez przyczynę świętobliwej Matki prosimy o dar nowych powołań do naszej rodziny zakonnej.

s. Janina Słoma

PEREGRYNACJA OBRAZU JEZUSA MIŁOSIERNEGO I REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE W HAMBURGU

W dniach od 13 do 26 lutego w naszej Misji gościliśmy obraz Jezusa Chrystusa Miłosiernego. Obraz poświęcony przez kard. Stanisława Dziwisza w Krakowie Łagiewnikach, nawiedza wszystkie polonijne ośrodki duszpasterskie w Niemczech. Inicjatywa ta, która spotkała się z ogromnym odzewem ze strony wiernych we wszystkich miejscach jakie odwiedził obraz, ma pomóc nam zrozumieć to, co stanowi fundament chrześcijańskiej wiary, i niejako w ogóle istotę człowieczeństwa, mianowicie prawdę o tym, że Bóg kocha każdego z nas. Ma również uwrażliwić na potrzebę niesienia miłosiernej miłości drugiemu człowiekowi.

Do naszej Misji wizerunek Jezusa Miłosiernego przybył ze wspólnoty w HH-Harburgu. W ramach peregrynacji, od środy popielcowej (18 lutego), do pierwszej niedzieli Wielkiego Postu (22 lutego), przeżywaliśmy również nasze tegoroczne rekolekcje Wielkopostne. Peregrynujący obraz Jezusa Chrystusa Miłosiernego nawiedził wszystkie kościoły i miejsca modlitwy w naszej Misji: kościół św. Józefa na Altonie, gdzie miały miejsce centralne uroczystości peregrynacyjne, św. Eryka na Rotenburgsort, kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny na Ra-

hlstedtzie, św. Rodziny na Langehornie, św. Edyty Stein na Neuallermohe oraz kaplicę św. Oskara przy Szkole Sobotniej. W ramach peregrynacji i tegorocznych rekolekcji, uczestniczyliśmy przede wszystkim we Mszach św. z naukami poświęconymi tematyce Bożego miłosierdzia, grzechu, nawrócenia, miłości do bliźniego czy istoty Kościoła Chrystusowego oraz naszego świadomego i w pełni chrześcijańskiego uczestnictwa w Jego życiu. Mieliśmy także sposobność brać udział w wielu nabożeństwach, kierując w sposób szczególny nasze modlitwy do Boga bogatego w miłosierdzie. Każdego dnia o godz. 15 odmawialiśmy przed obrazem Koronkę do Bożego miłosierdzia, po której zawsze był czas na osobisty duchowy dialog z Chrystusem. Ważny element duchowej drogi z Jezusem Miłosiernym, przeżywanej na płaszczyźnie peregrynacyjnej i rekolekcyjnej, stanowił sakrament pokuty i pojednania. Do tego źródła Bożego miłosierdzia – co należy podkreślić –

przystąpiło bardzo wielu z nas, odnawiając w ten sposób w sobie życie Chrystusową łaską, zanurzając się w niezgłębionej Jego miłości. Wśród nabożeństw jakie pomogły nam przeżyć ten wyjątkowy czas nawiedzenia w naszej Misji, należy wymienić ponad to Drogi krzyżowe i Gorzkie żale, w których uczestniczyło również bardzo liczne grono wiernych. Jednym z istotnych momentów przeżywanej peregrynacji i rekolekcji, była także Msza św. ze szczególną modlitwą o uzdrowienie naszych zranionych serc, nieuporządkowanych myśli, niewłaściwych postaw duchowych i moralnych. Wydarzenie to cieszyło się wielkim zainteresowaniem ze strony wiernych z naszej Misji i nie tylko, którzy wzięli w nim liczny udział.

Peregrynację oraz rekolekcje poprowadził ks. Mariusz Marszałek, który przyjechał do nas z Wilna, szczególnego miejsca związanego z historią i kultem Bożego Miłosierdzia. Ks. Rekolekcjonista podzielił się z nami świadectwem swojego życia i powołania kapłańskiego. Przybliżył biografię i duchowość postaci, bez których nie sposób mówić o kulcie Bożego Miłosierdzia. Przedstawił, w sposób niezwykle kompetentny i przejrzysty, biografię i drogę do świętości św. siostry Faustyny, wskazując na te momenty jej życia duchowego, w których Bóg w sposób mistyczny ukazywał się Jej, mówiąc o swoim miłosierdziu i nakazując głoszenie go całemu światu. Przybliżył również osobę bł. ks. Michała Sopoćki, spowiednika św. Faustyny, podkreślając szczególną jego rolę w jej życiu wewnętrznym i powołaniu zakonnym. Ks. Mariusz, posługując się słowami jakie pozostawiła nam św. Faustyna w swoim

Dzienniczku, ukazał istotę i sens tej szczególnej postawy miłości Boga do człowieka, która wyraża się w Jego miłosierdziu. W swych naukach przybliżył nam duchowe przesłanie jakie płynie z wizerunku Jezusa Chrystusa Miłosiernego, który gościliśmy w naszej Misji, namalowanego na podstawie objawień św. Faustyny. Obszernie i ciekawie omówił wymowę poszczególnych jego elementów. Uwrażliwił na to, iż Bóg znając ludzką skłonność do grzechu, wskazał na swoje Miłosierdzie jako wyraz Jego Ojcowskiej miłości, większej i silniejszej niż wszelkie nasze słabości i upadki. Zwrócił uwagę również na prawdę mówiącą o tym, że Bóg oczekuje od nas nie tylko wewnętrznej postawy zaufania i zawierzenia Jego Miłości, lecz także postawy szczerego nawrócenia. Zachęcił do tego, aby ufając w Boże miłosierdzie, samemu stać się jego świadkiem i apostołem w dzisiejszym świecie. Peregrynacja w naszej wspólnocie zakończyła się w czwartek 26 lutego uroczystą Eucharystią i niemniej doniosłym w swej wymowie nabożeństwem pożegnalnym. Kolejne miejsce na drodze peregrynacyjnej wizerunku Jezusa Chrystusa Miłosiernego, to Polska Misja Katolicka w Lubece.

Ks. Arkadiusz Liberski

ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

Gdy Pan Jezus umarł, został zdjęty z krzyża i położony w grobie wykutym w skale. Kapłani zażądali, aby żołnierze pilnowali grobu, a wejście do niego zastawiono ogromnym kamieniem. Na nic jednak nie przydadli się strażnicy. Trzeciego dnia rano Syn Boży zmartwychwstał! Pokonał zło, zwyciężył śmierć! Czy możecie sobie wyobrazić, jak bardzo przestraszyli się strażnicy, widząc, że Pan Jezus żyje?

Rankiem kilka kobiet wybrało się do grobu Pana Jezusa. Zobaczyły, że jest od-sunięty, a w środku nie ma ciała Syna Bożego. Bardzo się przestraszyły, ale wtedy ukazał im się anioł, który powiedział, że Pan Jezus żyje i niebawem go zobaczą. Kobiety za-wiadomiły o tym Apostołów, oni jednak długo nie mogli w to uwierzyć. Dopiero kiedy przyszedł do nich sam Pan Jezus, wielka radość przepełniła ich serca.

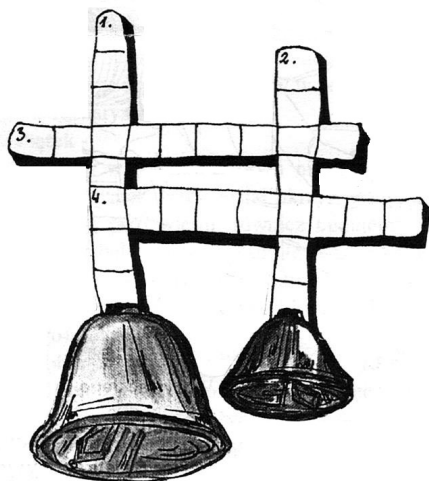
Dzięki Panu Jezusowi my także kiedyś zmartwychwstaniemy i będziemy żyć wiecznie w niebie. Oczywiście nie mamy na myśli niebieskiego nieba, po którym płyną chmurki, ale przebywanie z Panem Bogiem, aniołkami i świętymi.

s. Janina

ZAGADKI WIELKANOCNE

1. Radosny okrzyk obwieszczający Zmartwychwstanie
2. Niedziela.... na tydzień przed Wielkanocą
3. Dzień tygodnia - tego dnia zawsze obchodzimy święto Zmartwychwstania Jezusa
4. Podążali za Jezusem i naśladowali Go

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Karl Szulz - proboszcz parafii niemieckiej, ks. Konrad Janiszewski, ks. Marek Zaremba - misjonarz z Zambii i ks. Robert Kierbic.

2. lutego to dzień wyjątkowy dla osób, które całe swoje życie poświęciły Bogu, szczególnie w roku, który Papież Franciszek obwołał Rokiem Życia Konsekrowanego. Dlatego w naszej Misji na Mszy św. o godz. 19:30 zgromadziły się siostry z różnych Zgromadzeń. Wszystkie przyszły, by odnowić swoje śluby zakonne: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Obecne były siostry ze zgromadzenia Matki Teresy z Kalkuty, siostry Klaryski, Franciszkańki i my Siostry Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi. Uroczystościom przewodniczył ks. prob. kanonik dr Jacek Bystron, a koncelebransami byli: ks.

Śluby zakonne, ze względu na różne narodowości, odnawiane były w trzech językach: angielskim, niemieckim i polskim. Siostry włączyły się również w przygotowanie liturgii Mszy św. Po Komunii Świętej, przedstawicielka naszej parafii, Julia Grochocka złożyła siostrom życzenia w trzech językach. Każda siostra otrzymała symboliczną różę na znak wdzięczności za przyjęcie daru powołania do życia zakonnego.

Jesteśmy wdzięczne za dar powołania i życzymy, by jak najwięcej dziewcząt odpowiedziało na ten dar pójścia za Jezusem.

s. Marta

GRUPY PARAFIALNE DZIAŁAJĄCE W NASZEJ MISJI

CHÓR PARAFIALNY - Poniedziałek, godz. 19.45

KOŁO KOBIET KATOLICKICH - Wtorek, godz. 10.30

ŻYWY RÓŻANIEC - 1. środa miesiąca, godz. 19.00

KOŁO PRZYJACIOŁ RADIA MARYJA - 2. środa miesiąca, godz. 19.00

RUCH RODZIN SZENSZTACKICH - 3. środa miesiąca, godz. 19.00

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO - 4. środa miesiąca, godz. 19.00

KRĄG BIBLIJNY - Czwartek, godz. 17.00

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH - Czwartek, godz. 19.45

GRUPA MŁODZIEŻOWA - Piątek, godz. 19.45

DUSZPASTERSTWO MŁODYCH „PORT” - Piątek, godz. 19.45

MODLITEWNA GRUPA WSPARCIA „WIECZERNIK” - Sobota, godz. 16.00

GRUPA MODLITEWNA „ŹRÓDŁO ŻYCIA” - Niedziela, godz. 19.00

DOMOWY KOŚCIÓŁ - WSPÓLNOTA DLA MAŁŻEŃSTW I RODZIN

Kontakt z księdzem Robertem 040/71663813

ABP DR STEFAN HEßE NOWYM METROPOLITĄ HAMBURSKIM

W katedrze pw. Najświętszej Maryi Panny w Hamburgu odbyła się w sobotę 14 marca 2015 r. uroczystość święceń biskupich ks. prałata dra Stefana Heße, którego Ojciec Święty Franciszek mianował nowym biskupem diecezjalnym archidiecezji hamburskiej. Nowy arcybiskup-metropolita Hamburga, Stefan Heße zastąpił na tym stanowisku abpa Wernera Thissena, który 21 marca 2014 r. przeszedł na emeryturę.

Święcenia biskupie i uroczysty ingres nowego arcybiskupa zgromadziły w katedrze bardzo dużą liczbę dostojnych gości z całych Niemiec. Głównym konsekratorem w czasie sobotniej uroczystości był ordynariusz diecezji Onabrück bp Franz Josef Bode. W uroczystościach wzięło udział 24 katolickich hierarchów, a wśród nich m.in. nuncjusz apostolski w Niemczech abp Nikola Eterović, kardynałowie: Reinhard Marx (Monachium), Joachim Meisner (Koloniam) i Rainer Woelki (Koloniam). Kościół protestancki reprezentowali m.in. bp Gerhard Ulrich (Schwerin) i bp Kirsten Bishop Fehr (Hamburg/Lubeka). W uroczystości uczestniczyli również przedstawiciele władz miasta i senatu, burmistrz Hamburga

Olaf Scholz i licznie zgromadzeni wierni. Delegacji z Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu przewodniczył ks. kanonik dr Jacek Bystron. Cała uroczystość transmitowana była przez stację telewizyjną NDR. Po nabożeństwie odbyło się przyjęcie powitalne dla nowego arcybiskupa na placu przed katedrą Mariacką.

Ks. dr Stefan Heße urodził się 7 sierpnia 1966 r. w Kolonii. Studiował jako seminarzysta archidiecezji kolońskiej filozofie i teologii w Bonn. 17 czerwca 1993 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk kardynała Joachima Meisnera, z przeznaczeniem do posługi w archidiecezji kolońskiej. W 2001 r. na Pallotyńskiej Wyższej Szkole Filozoficzno-Teologicznej w Vallendar obronił rozprawę doktorską i uzyskał tytuł doktora teologii.

W latach 1994-97 był wikariuszem w parafii św. Remigiusza w Bergheim, a w latach 1997-2003 pełnił funkcję wicerektora w archidiecezjalnym konwiktie teologicznym Collegium Alberinum

w Bonn. Od 2003 do 2005 r. był kierownikiem działu „Pastoraleinsatz Pastorale Dienste”, a w latach 2006-12 pełnił funkcję zastępcy wikariusza generalnego w archidiecezji kolońskiej będąc równocześnie kierownikiem działu personalno-duszpasterskiego. Jednocześnie w latach 2003-12 był przedstawicielem diecezjalnym do spraw radia i telewizji archidiecezji koloń-

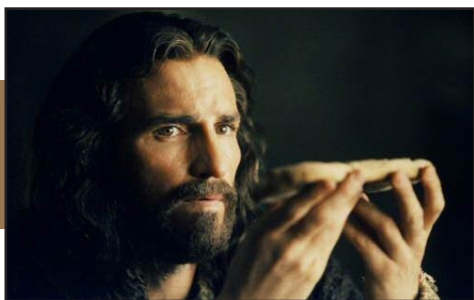
skiej. Od 2012 do 2014 r. był wikariuszem generalnym w archidiecezji kolońskiej. Od 28 lutego 2014 r. do 20 września 2014 r., w czasie wakatu na stolicy arcybiskupiej w Kolonii, pełnił funkcję administratora diecezjalnego archidiecezji kolońskiej. Ksiądz Arcybiskup Stefan Heße ma 48 lat i jest w tej chwili najmłodszym biskupem katolickim w Niemczech.

Wydawca: **Polska Misja Katolicka**, Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron, ks. Robert Kierbic, Henryk Koszałka, s. Marta Krzych, Marlena Mallek, s. Janina Słoma, ks. Arkadiusz Liberski, ks. Tomasz Szcześniak.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów.

Wylącznie do użytku wewnętrznego Kościoła Katolickiego

WIELKOCZWARTKOWE ZAMYŚLENIE

Wielkopostne rozmyślanie prowadzi nas cały czas poprzez swoją przeobfitą w doskonale skomponowane teksty liturgię do wypełnienia w trzech najważniejszych dla każdego chrześcijanina dniach.

Dzisiaj warto byłoby sobie nieco „odświeżyć” szereg zagadnień związanych z początkiem Triduum Paschalnego, a dokładnie z Wielkim Czwartkiem. Sama liturgia tego dnia jest niezwykła, bo przecież Kościół ustanowił ją na pamiątkę najpiękniejszych wydarzeń w jakich po dzień dzisiejszy każdy z nas może uczestniczyć.

W świątyniach diecezji w Wielki Czwartek odprawia się tylko jedną Mszę świętą (wieczorną) zwaną Mszą Wieczery Pańskiej. Rozpoczyna ona w pełni przeżycia Świętego Triduum Paschalnego.

Podczas celebracji Mszy Wieczery Pańskiej wierni gromadzą się wokół Chrystusa jak uczniowie podczas Ostatniej Wieczery. Uczestniczą oni w tych samych wydarzeniach, a zapraszającym na tę niewymowną ucztę miłości jest ten sam Jezus Chrystus.

Liturgia słowa w pierwszym czytaniu przypomina nam Boże zalecenia skierowane do Mojżesza i Aarona, dotyczące przygotowania pierwszej uczty paschalnej, którą Naród Wybrany spożywał w noc ich wyzwolenia oraz nakazu dorocz-

negu obchodu tego święta „dla uczczenia Pana” (Wj 12, 14). Drugie czytanie jest zaczerpnięte z Pierwszego Listu do Koryntian. Zawiera ono świadectwo świętego Pawła o ustanowieniu Eucharystii w czasie Ostatniej Wieczery. Poszerzenie tego świadectwa znajduje wypełnienie w proklamowanej tego wieczoru Ewangelii wg. św. Jana. Opowiada on o pełnej pokornej miłości postawie Jezusa wobec swoich uczniów, którym to obmywa nogi. Ta postawa Chrystusa przypomina nam przede

wszystkim, że najważniejszym warunkiem owocnego udziału w Eucharystii jest miłość, stanowiąca prawdziwe obmycie i oczyszczenie z grzechów.

Bezpośrednio po liturgii słowa następuje obrzęd obmycia nóg dwunastu chłopcom lub mężczyznom. W języku łacińskim nazwa tego obrzędu – mandatum – oznacza przykazanie i przede wszystkim swoje wypełnienie znajduje w przykazaniu miłości bliźniego. Polewanie wodą ich nóg

i ocieranie ręcznikiem przez kapłana jest nie tylko naśladowaniem wzoru Chrystusa Jezusa, ale także symbolizuje on czynne włączenie się w Bożą miłość. W niektórych wspólnotach zakonnych z regułą św. Benedykta, obrzęd obmywania nóg był praktykowany jako wyraz gościnności i dobroćliwości.

Liturgia eucharystyczna Wielkiego Czwartku w sposób szczególnie upamiętnia tak brzemiennie w skutki wydarzenia, jakie rozegrały się w Wieczerniku – moment ustanowienia Najświętszego Sakramentu — transsubstancjacji (przemiany

istoty) chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Pan Jezus prawo składania ofiary przekazał apostołom i ich następcom, tym samym jest to także moment ustanowienia sakramentu kapłaństwa. Poprzez niewymowny „Testament miłości” Chrystus pozostaje z nami po dziś dzień pod osłoną znaków sakramentalnych, zwłaszcza Eucharystii i kapłaństwa.

Po uroczystej komunii świętej wiernych, która tego dnia jest zazwyczaj udzielana pod dwiema Postaciami, Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do miejsca przechowania tzw. kaplicy adoracji. Polska tradycja cały obrzęd nazywa zazwyczaj przeniesieniem do ciemnicy, która symbolizuje trudny czas, jaki Chrystus przeżywał na modlitwie w Ogrójcu i podczas przesłuchania.

Z ołtarza zdejmuje się także obrusy na znak osamotnienia Chrystusa, który był opuszczony przez najbliższych. Gest ten przypomina także epizod poprzedzający Ukrzyżowanie – obnażenie Chrystusa z szat.

Ks. Tomasz Szczesniak

OBRAZ BOŻEGO MIŁOSIERDZIA W SZKOLE Sobotniej

Przez dwie kolejne soboty (14 i 21.02.2015 r.) obraz Jezusa Miłosierdnego nawiedzający naszą Misję przebywał w kaplicy szkolnej św. Oskara. Dzieci uczęszczające do parafialnej Szkoły Sobotniej miały okazję włączenia się w tę wielką

modlitwę zawierzenia Bogu naszej wspólnoty i każdej parafialnej rodziny. Z prawdą o Bożym miłosierdziu jak i z historią obrazu zapoznał dzieci ks. Mariusz Marszałek z Wilna. W sposób barwny i przystępny przybliżył zebrany historię życia św. siostry Faustyny oraz orędzie Bożego Miłosierdzia.

Piękną oprawę muzyczną zapewnili muzycy z zespołu „Tabasco”, którzy nauczyli nas kilku pięknych piosenek religijnych. To wyjątkowe wydarzenie modlitewne pozostanie na długo w naszych sercach. Bóg zapłać!

BYLIŚMY NA SPOTKANIU TAIZE

Wtedy, kiedy większość osób przygotowuje się do powitania Nowego Roku, dziewczyny myślą - jaką kreację wybrać, chłopaki - na jaką imprezę pójść, tysiące młodych ludzi z całej Europy pakują swoje plecaki, biorą ciepłe ubrania, śpiwory i karimaty. Po raz kolejny spotykają się w jednym z miast Europy, w którym odbywają się Europejskie Spotkania Młodych zorganizowane przez Wspólnotę z Taizé. Tym razem w dniach od 29 grudnia 2014 r. do 2 stycznia 2015 r. spotkanie odbyło się w sercu Europy, w Pradze. Ponad 30 tysięcy młodzieży z 65 krajów przyjechało do czeskiej stolicy, aby brać udział w tej wielkiej uroczystości.

Także nasza grupa: Duszpasterstwo Młodych „Port” z Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu wybrała się do Pragi. W dniu rozpoczęcia spotkania 13 młodych pojechało z Księdzem Robertem i Ojcem Stanisławem pociągiem do Pragi. Po małych nieporozumieniach w pierwszej klasie dojechaliśmy do pięknej, słonecznej i świeżo posypanej śniegiem Pragi. Większość naszej grupy zo-

stała zakwaterowana w salij gimnastycznej szkoły w samym centrum Pragi, a mała grupa trafiła do rodzin. W trakcie tego 5-dniowego pobytu były organizowane codzienne wspólne modlitwy, ciekawe dyskusje, workshopy i wykłady na tematy: „Kościół”, „Duchowość” i „Solidarność”.

Dni rozpoczynały się poranną modlitwą w naszej parafii i kończyły wieczorną modlitwą o pokój na ziemi. Pomiedzy modlitwami był również czas przeznaczony na zwiedzanie Pragi, kosztowanie czeskiej kuchni i poznawanie ludzi. Przed wieczorną modlitwą dostawaliśmy posiłki

na następny dzień. Bardzo poruszyły nas wspólne modlitwy tysięcy młodych ludzi. W wielkich halach wystawowych Pragi śpiewaliśmy pieśni religijne w różnych językach. Na końcu dnia był czas na wyciszenie się i skupienie. Była też możliwość modlitwy przy Krzyżu Chrystusa, kładąc swoją głowę na nim. Wszyscy byliśmy jednością, niezależnie jakim językiem mówimy i do jakiego kościoła należymy. Spotkanie „Taizé” dało nam poczucie, że jesteśmy wszyscy dziećmi jednego Boga.

Uczestnicy

MŁODZIEŻOWY WYPOCZYNEK W ALPACH

W dniach 1-7 marca 2015 r. młodzież z naszej Misji odpoczywała pod opieką ks. Tomasza i wychowawców w Alpach austriackich, dokładnie w miejscowości Zell im Zillertal.

Gościny udzieliła nam w swym pensjonacie rodzina Oberlechner. Już od pierwszej chwili pobytu otoczyli nas ogromną

życzliwością. W czasie naszego pobytu w Alpach korzystaliśmy ze stoków Zillertal Arena, które obejmują około 170 km tras zjazdowych. Przeprowadzaliśmy się również na pobliskie stoki góry Gerlos. Każdego dnia po wczesnej pobudce i obfitym śniadaniu udawaliśmy się na stoki, by nie stracić ani chwili ze śnieżnego szaleństwa. Tym razem cała grupa wolała tradycyjny sposób zjeżdżania ze stoków, czyli na nartach. Po powrocie ze stoków czekała na nas zawsze ciepła kolacja, którą przygotowywała s. Katarzyna. Codziennie rano uczestniczyliśmy też we mszy św.

Dopisywała nam chwilami słoneczna pogoda, dlatego też wróciliśmy opaleni, zadowoleni i wypoczęci, myśląc już o wyprawie w przyszłym roku. Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie tego wyjazdu.

DZIEŃ WSPÓLNOTY DOMOWEGO KOŚCIOŁA

W sobotę 24 stycznia 2015 odbył się Dzień Wspólnoty połączony ze spotkaniem opłatkowym rodzin Domowego Kościoła PMK- Hamburg. Rozpoczęliśmy Mszą św. celebrowaną przez naszego Księdza Moderatora Roberta Kierbica w kościele św. Józefa. Po Mszy św. udaliśmy się do dużej sali parafialnej, gdzie nastąpiło zawiązanie wspólnoty. Po powitaniu przez naszą parę rejonową: Wiesię i Brunona Ratajczaków, naszego ks. Roberta oraz naszego gościa - Księdza Proboszcza, nastąpił czas, w którym każda rodzina wychodząc na środek sali przedstawiła się (szczególnie ważne jest dla tych osób, które były w naszym gronie po raz pierwszy) i złożyła wszystkim, od serca, krótkie życzenia. Również zaproszone przez Wiesię i Bronka małżeństwo Teresy i Adama Ocickich, znane już niektórym z nas z wakacyjnych rekolekcji formacyjnych OR 1°, które odbyły się w Rycerze Górnej w lecie 2012 r. powitało nas bardzo ciepło.

Po wspólnym posiłku, nastąpiła

część artystyczna. Mogliśmy być świadkami wzruszającego widowiska - teatru cieni przygotowanego, na podstawie motywów bożonarodzeniowych, przez aktorów - amatorów, dorosłych członków naszych kręgów, w reżyserii Ani Steciuk. Miało to być przedstawienie dla naszych dzieci, które w ostatnich latach trudziły się, wystawiając, wieńczone długimi godzinami jasełka dla nas - rodziców. Jednak nie tylko młody odbiorca uległ czarowi Marii z Nazaretu, mądrego Józefa, trzech mędrców ze wschodu spieszących do Betlejem na wielbłądach, radosnych pastuszków, a co najważniejsze nowonarodzonego Dzieciątka Jezus, odsłaniających nam na nowo, za pomocą skromnych środków przekazu: gestów, subtelnych ruchów ciała, ubranych w światłocien; sugestywnych słów narratora i wspaniale dobranej muzyki, prawdę o narodzeniu naszego Zbawiciela. Po zakończonym przedstawieniu, nagrodzonym morzem oklasków, nasze dzieci udały się pod opieką niezawodnej Emilii do innej sali, a my całą uwagę mogliśmy skupić na prelekcji naszego gościa - Adama Ocickiego, wspieranego bliską obecnością swojej żony - Tereski. Adam dysponuje zdolnością przeplatania swoich słów (które, jak zawsze podkreśla i tak nie pochodzą od niego, lecz od Ducha Św.) recytowanymi z pamięci fragmentami dzieł naszych polskich poetów, pasującymi doskonale treścią do tematu, na jaki mówi. Ten sposób mówienia wzbudził w wielu z nas ogromne wzruszenie, a łezka kręcąca się w niejednym oku, była tego dowodem.

Adam mówił o wspaniałym darze, jakim jest wspólnota, jaką ma siłę, jeśli zawiązuje się w imię Jezusa. Mówił o polskości zakorzenionej w Bogu, której nie ma powodu się wstydzić, a wręcz przeciwnie, z której warto być dumnym... wreszcie o świętości małżeństwa... jak Bóg poprzez wspólnotę, a raczej konkretne osoby będące w niej, może działać cuda... nawet ratowania małżeństwa bez nadziei na dalszą przyszłość ze sobą... wreszcie mówił o tym, że my – nasze małżeństwa sakramentalne – mamy być światłem w środowiskach, których przyszło nam żyć w tym kraju, gdzie rodzina i dobro, jakie ona ze sobą niesie – przestaje być nienaruszalną wartością, której należy bronić i strzec... Pod koniec, nasz szanowny gość przytoczył fragment listu do Diogenesa, pochodzący z II w.p.Chr., ukazujący istotę życia pierwszych chrześcijan. Widzę w nim agendę dla naszej i innych wspólnot chrześcijańskich, dla siebie samej, dla każdego z osobna... Czy ludzie obserwujący nasze życie mogą postrzegać nas w taki sposób, jak byli postrzegani chrześcijanie czasów Diogenesa?... Na koniec cały ten fragment, a odpowiedzi udzieli może sobie każdy w swoim sercu... Chrześcijanie nie różnią się od innych ludzi ani miejscem zamieszkania, ani językiem, ani strojem. Nie mają bowiem własnych miast, nie posługują się jakimś niezwykłym dialektem, ich sposób życia nie odznacza się niczym szczególnym. Nie zawdzięczają swej nauki jakimś pomysłom czy marzeniom niespokojnych umysłów, nie występują, jak tyłu innych, w obronie poglądów ludzkich. Mieszkają w miastach helleńskich i barbarzyńskich, jak komu wypadło, stosując się do miej-

scowych zwyczajów w ubraniu, jedzeniu, sposobie życia, a przecież samym swoim postępowaniem uzewnętrzniają owe przedziwne i wręcz paradoksalne prawa, jakimi się rządzą. Mieszkają każdy we własnej ojczyźnie, lecz niby obcy przybysze. Podejmują wszystkie obowiązki jak obywatele i znoszą wszystkie ciężary jak cudzoziemcy. Każda ziemia obca jest im ojczyzną i każda ojczyzna ziemią obcą. Żenią się jak wszyscy i mają dzieci, lecz nie porzucają nowo narodzonych. Wszyscy dzielą jeden stół, lecz nie jedno łóżko. Są w ciele, lecz żyją nie według ciała. Przebywają na ziemi, lecz są obywatelami nieba. Słuchają ustalonych praw, a własnym życiem zwyciężają prawa. Kochają wszystkich ludzi, a wszyscy ich prześladują. Są zapoznani i potępiani, a skazani na śmierć zyskują życie. Są ubodzy, a wzbogacają wielu. Wszystkiego im nie dostaje, a opływają we wszystko. Pogardzają nimi, a oni w pogardzie tej znajdują chwałę. Spotwarzają ich, a są usprawiedliwieni. Ublizają im, a oni błogosławią. Obrażają ich, a oni okazują wszystkim szacunek. Czynią dobrze, a karani są jak zbrodniarze. Karani radują się jak ci, co budzą się do życia. Żydzi walczą z nimi jak z obcymi, Hellenowie ich prześladują, a ci, którzy ich nienawidzą, nie umieją powiedzieć, jaka jest przyczyna tej nienawiści.”

Anna Zielińska

KALENDARIUM MISJI

- **Koncert kolęd** - W niedzielę Chrztu Pańskiego 11.01.15 r. gościliśmy w naszej Misji chór „Stella Maris” z Gdańska, pod batutą ks. Jerzego Wilczyńskiego. Artyści wystąpili na mszach św. o godz. 9:30, 11:00 i 12:30, po której w kościele św. Eryka w dzielnicy HH-Rotenburgsort dali krótki koncert kolęd i pastorałek. W przeżywanie Eucharystii popołudniowych o godz. 15:00 i 18:30 wpisał się natomiast występ zespołu wokально-muzycznego z Elmshorn. Muzycy zaprosili nas do wspólnego śpiewu tradycyjnych polskich kolęd. Ponadto w kościele Wniebowzięcia NMP w dzielnicy HH-Rahlstedt wystąpił, śpiewając także kolędy, nasz parafialny zespół muzyczny pod kierownictwem pana Marka Malinowskiego.

- **Zakończenie karnawału** - W sobotę 31.01.15 r. odbył się na sali w St. Ansgar-Schule ostatni w tym karnawale bal parafialny. Jak przystało na „ostatkowy bal”, wśród gości wielu przywdziało ciekawe stroje maskowe. Za trud włożony

w przygotowanie balu szczególnie dziękujemy paniom: Jolancie Ciszewskiej, Grażynie Holewa, Barbarze Janek oraz panom: Jerzemu Tarasiewicz i Ryszardowi Radionoff oraz wszystkim, którzy włączyli się w jego przygotowanie.

- **Przygotowanie do małżeństwa** - W dniach 2-6.02.15 r. odbył się w naszej Misji kurs przedmałżeński przygotowujący 92 młode osoby do zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego. Po raz kolejny gościliśmy w Hamburgu p. dr. hab. Mieczysława Guzewicza, członka Rady ds. Rodziny przy Episkopacie Polski, który przez trzy kolejne wieczory głosił interesujące konferencje dla narzeczonych.

- **Szkolenie szafarzy Komunii św.** - W sobotę 14.02.15 r. odbyło się w ośrodku polonijnym „Concordia” w Herdorf spotkanie formacyjne dla szafarzy Komunii św. W spotkaniu uczestniczyły 4 osoby z naszej Misji.

- **Występy zespołu „Tabasco Club”** - W dniach 20-22.02.15 r. przebywał w naszej Misji zespół instrumentalno-wokalny „Tabasco Club” z miejscowości Piskorzów

(woj. dolnośląskie). Uświetnił on swym śpiewem czuwania modlitewne przed obrazem Jezusa Miłosiernego oraz liturgię

Tradycyjnym już zwyczajem w miesiącu styczniu każdego roku spotykają się osoby przynależące do wspólnoty „Żywego Różańca”, działającej przy naszej Misji. Jest to jedyne tego rodzaju spotkanie tej grupy modlitewnej, jednoczące w jednym miejscu wszystkich swoich członków.

Uroczystości rozpoczęły się wspólnym świętowaniem Eucharystii, którą koncelebrował ks. prob. Jacek Bystron. W słowie pasterskim skierowanym do zebranych ks. Proboszcz podkreślił wartość modlitwy różańcowej i bogactwo naszej Misji, jakim niewątpliwie jest wspólnota Żywego Różańca.

Kolejna część spotkania miała miejsce w dużej sali parafialnej, która wypełniona po brzegi stała się miejscem wspólnego śpiewania kolęd, składania

niedzielną. Po mszach św. można było zapoznać się w najnowsze płyty zespołu.

- **Konferencja dekanalna** – We wtorek 24.02.15 r. odbyła się w Hanowerze konferencja pastoralna kapłanów polskich z dekanatu północnego, w której uczestniczyli również nasi duszpasterze. Referat na temat: „Rola życia konsekrowanego - troska o budzenie powołań w naszych Misjach w Niemczech - doświadczenia, sugestie...” wygłosił ks. Arkadiusz Liberski.

SPOTKANIE OPŁATKOWE WSPÓLNOTY ŻYWEGO RÓŻAŃCA

sobie życzeń, łamania się opłatkiem i degustacji przyniesionych smakołyków na wspólny stół.

Na wstępie przywitano uroczystie nowego opiekuna wspólnoty ks. Tomasza Szczecińskiego, który przejął obowiązki opiekuna po oddelegowanym do innej parafii ks. Rafale Wasielewskim. Obecny wśród nas ks. Proboszcz otrzymał z okazji swoich urodzin kosz róż i życzenia dalszej, pomyslniej i owocnej pracy duszpasterskiej.

Spotkanie było, jak zawsze, także okazją do uregulowania spraw organizacyjno-finansowych i wspólnego biesiadowania w znajomym gronie.

Serdeczne „Bóg zapłać” wszystkim osobom, które czynnie włączyły się w przygotowanie tegorocznego spotkania naszej wspólnoty.

Sylvia Salahi Jafari

SPOWIEDŹ WIELKANOCNA W JĘZYKU POLSKIM W HAMBURGU

HH-MÜMMELMANSBERG, Oskar-Schlemmer- Str. 6, ST. STEPHANUS-KIRCHE

- 24.03.15 r. – wtorek g. 18.00-19.30

HH-NETTELNBURG, Edith-Stein-Platz 1, EDITH STEIN-KIRCHE

- 25.03.15 r. – środa g. 19.00-20.30

- 31.03.15 r. – wtorek g. 19.00-20.30

HH-BILLSTEDT, Öjendorfer Weg 10, ST. PAULUS-KIRCHE

- 26.03.15 r. – czwartek g. 18.00-20.00

- 27.03.15 r. – piątek g. 19.00-20.30

HH-HARBURG, Reeseberg 10, ST. FRANZ-JOSEPH-KIRCHE

- 26.03.15 r. – czwartek g. 18.00-19.30

- 30.03.15 r. – poniedziałek g. 18.00-20.00

HH-LURUP, Jevenstedter Str. 111, ST. JACOBI-KIRCHE

- 27.03.15 r. – piątek g. 19.00-20.00

HH-HARBURG, Museumsplatz 4, ST. MARIEN-KIRCHE

- 28.03.15 r. – sobota g. 10.00-12.00

HH-NEUGRABEN, An der Falkenbek 10, HL. KREUZ-KIRCHE

- 28.03.15 r. – sobota g. 19.30-21.00

- 01.04.15 r. – środa g. 18.00-19.30

HH-ROTHENBURGSORT, Marckmannstr. 40, ST. ERICH-KIRCHE

- 28.03.15 r. – sobota g. 17.00-18.00

HH-RAHLSTEDT, Oldenfelder Str. 25, MARIÄ HIMMELFAHRT-KIRCHE

- 30.03.15 r. – poniedziałek g. 20.00-21.00

HH-LOHBRÜGGE, Riehlstraße 64, ST. CHRISTOPHORUS-KIRCHE

- 01.04.15 r. – środa g. 19.00-20.00

W minionym czasie na miejsce wiecznego odpoczynania odprowadziliśmy:

+ Jan Polotzek; +. Irena Olbrich; +. Robert Borkowski; +. Zygmunt Brede; +. Eugen Feser;
+. Maria Wilk; +. Jan Kropidłowski; +. Krystyna Biniecka; +. Kazimierz Marmajewski;
+. Renata Reddmann; +. Hans-Wolfgang Sthamer; +. Helena Polotzek

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

MSZE ŚWIĘTE W POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

NIEDZIELA

8.00
9.30
11.00 SUMA PARAFIALNA
15.00 DLA DZIECI
18.30

W CIĄGU TYGODNIA

Poniedziałek 19.00
Wtorek 10.30
Środa 19.00
Czwartek 8.30 i 19.00
Piątek 8.30 i 19.00

MSZE ŚWIĘTE W INNYCH KOŚCIOŁACH W SOBOTY I NIEDZIELE

SOBOTA 12.00 i 16.00 Kaplica St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33
(tylko w roku szkolnym)

SOBOTA 18.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 12.30 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche, Oldenfelder Str. 25

NIEDZIELA 20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche, Tannenweg 24a

4. NIEDZIELA MIESIĄCA 16.30 HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche,
Edith-Stein-Platz 1

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

15 minut przed każdą Mszą Świętą i w jej czasie
w Pierwszy Piątek miesiąca od godziny 18.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Czwartek i piątek - od 18.00 do 19.00

NABOŻEŃSTWA

DO ŚW. JÓZEFA:

- Wtorek - po Mszy św. o godz. 10.30

DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

- Środa - godz. 18.45

DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO:

- Piątek - godz. 18.45

1. CZWARTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- O powołania kapłańskie i zakonne

1. PIĄTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- do Najświętszego Serca Pana Jezusa

1. SOBOTA MIESIĄCA:

- po Mszy świętej wieczornej - do Niepokalane-
go Serca Najświętszej Maryi Panny

13-GO DNIA MIESIĄCA:

- (od maja do października) po Mszy świętej
wieczornej - Nabożeństwo fatimskie

MSZE ŚWIĘTE W DZIELNICACH HARBURG-NEUGRABEN

- HH-Harburg - Reeseberg 10, Niedziela, g. 8.30 i Czwartek g. 19.30

- HH-Neugraben - An der Falkenbek 10, Niedziela, g. 12.30 i Środa g. 19.30

BIURO PARAFIALNE

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

040 ☎ 31 00 40

www.pmk-hamburg.de

biuro@pmk-hamburg.de

Godziny otwarcia biura:

<i>Poniedziałek</i>	9.00 - 12.30
<i>Wtorek</i>	9.00 - 12.30 / 14.00 - 16.00
<i>Środa</i>	9.00 - 12.30
<i>Czwartek</i>	9.00 - 12.30 / 15.00 - 18.00
<i>Piątek</i>	9.00 - 12.00

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:

czynna w niedzielę
w godz. 10.30 – 12.30

Pomoc psychologiczno-socjalna:

Wtorek godz. 16.00 - 19.00

Poradnia rodzinna:

Poniedziałek godz. 17.00 - 19.00

Grupy Anonimowych Alkoholików:

0 176 298 361 80 - Krzysztof

DUSZPASTERSTWO POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

PROBOSZCZ Ks. kan. dr Jacek BYSTRON	040	18 037 391
Ks. mgr Robert KIERBIC	040	71 663 813
Ks. mgr Arkadiusz LIBERSKI	0 157	52 48 02 20
Ks. mgr Tomasz SZCZEŚNIAK	040	76 902 749
SIOSTRY WSPÓLNEJ PRACY	040	75 062 074

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA

St. Ansgar Schule - Burgerweide 33

Religia - Język polski - Historia

dzieci od lat 5 do 14 lat

SOBOTA: godz. 9.30 - 12.30 lub godz. 13.30 - 16.30

TERMINARZ ZAJĘĆ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ

PUNKT KATECHETYCZNY - NAUKA RELIGII - PONIEDZIAŁEK

HH-Nettelburg - Neu Allermöhe - St. Edith-Stein-Kirche, HH-Edith-Stein-Platz 1

- klasy 0-1	g. 16.00 - 16.30
- klasa 2	g. 16.30 - 17.00
- klasa 3	g. 17.00 - 17.45
- klasy 4-5	g. 16.00 - 16.45
- klasy 6-8	g. 16.45 - 17.30

DZIECI PRZEDSZKOLNE - od 3 do 5 lat Niedziela godz. 15.00 - Msza święta

- kościół Św. Józefa Große Freiheit 41 - po Mszy świętej krótka katecheza dla dzieci

**TRIDUUM PASCHALNE:
KOŚCIÓŁ ŚW. JÓZEFA, GR. FREIHEIT 41, HH-ALTONA**

WIELKI CZWARTEK Msza Wieczery Pańskiej: godz. 20.30

WIELKI PIĄTEK Liturgia Wielkiego Piątku: godz. 18.30

WIELKA SOBOTA Liturgia Wigilii Paschalnej: godz. 18.00

**DRUGA MOŻLIWOŚĆ PRZEŻYCIA
TRIDUUM PASCHALNEGO:
KOŚCIÓŁ ŚW. ERYKA, MARCKMANNSTR. 40 HH-ROTHENBURGSORT**

WIELKI PIĄTEK Liturgia Wielkiego Piątku
godz. 19.30

WIELKA SOBOTA Liturgia Wigilii Paschalnej
z procesją rezurekcyjną godz. 22.30

POŚWIĘCENIE POTRAW W WIELKĄ SOBOTĘ:

ST. JOSEPH-KIRCH, HH-Altona, Gr. Freiheit 41
10.00-14.00 (co pół godziny)

ST. EDITH-STEIN-KIRCHE, HH-Neu Allermöhe, Edith-Stein-Platz 1
15.00, 15.30, 16.00, 16.30

MARIÄ HIMMELFAHRT-KIRCHE, HH-Rahlstedt, Oldenfelder 25
14.00, 14.30, 14.45

ST. ERICH-KIRCHE, HH-Rothenburgsort, Marckmannstr. 40
10.30, 11.00

PORZĄDEK MSZY ŚW. W ŚWIĘTA WIELKANOCNE

Wielka
Sobota

HH-Altona, St. Joseph-Kirche
18.00 – liturgia Wigilii Paschalnej

HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche
22.30 – liturgia Wigilii Paschalnej
z procesją rezurekcyjną

Niedziela
Wielkanocna

6.00 – Rezurekcja
9.30 – Msza św.
11.00 – Msza św.
15.00 – Msza św.
18.30 – Msza św.

} *HH-Altona,
St. Joseph-Kirche*

12.30 – *HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche*
16.30 – *HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche*
16.30 – *HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche*
18.00 – *HH-Mümmelmannsberg, St. Stephanus-Kirche*
20.00 – *HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche*

Poniedziałek
Wielkanocny

8.00 – Msza św.
9.30 – Msza św.
11.00 – Msza św.
15.00 – Msza św.
18.00 – Msza św. w języku niemieckim

} *HH-Altona,
St. Joseph-Kirche*

12.30 – *HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche*
16.30 – *HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche*
16.30 – *HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche*
20.00 – *HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche*